
TEXTE ADOPTATE

P8_TA(2016)0293

Raport referitor la punerea în aplicare a Directivei privind eficiența energetică

Rezoluția Parlamentului European din 23 iunie 2016 referitoare la raportul privind punerea în aplicare a Directivei privind eficiența energetică (2012/27/UE) (2015/2232(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 114 și 194,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 25 februarie 2015, intitulată „Pachet privind uniunea energetică - O strategie-cadru pentru o uniune energetică rezilientă cu o politică prospectivă în domeniul schimbărilor climatice” (COM(2015)0080),
- având în vedere Directiva privind performanța energetică a clădirilor (2010/31/UE)¹,
- având în vedere concluziile Consiliului din 23 și 24 octombrie 2014 referitoare la cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030,
- având în vedere Acordul de la Paris încheiat în decembrie 2015 cu ocazia celei de a 21-a Conferințe a părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (COP 21),
- având în vedere cel de-al treilea pachet privind energia,
- având în vedere Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE²,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 decembrie 2015 intitulată „Către o uniune europeană a energiei”³,
- având în vedere raportul Comisiei din 18 noiembrie 2015 intitulat „Evaluarea

---

¹ JO L 153, 18.6.2010, p. 13.

² JO L 315, 14.11.2012, p. 1.

³ Texte adoptate, P8_TA(2015)0444.

- progreselor înregistrate de statele membre în direcția atingerii obiectivelor naționale privind eficiența energetică pentru 2020 și în punerea în aplicare a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică, astfel cum este prevăzut la articolul 24 alineatul (3) din Directiva 2012/27/UE privind eficiența energetică” (COM(2015)0574),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 8 martie 2011 intitulată „Foaie de parcurs pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de dioxid de carbon până în 2050” (COM(2011)0112),
  - având în vedere Comunicarea Comisiei din 15 decembrie 2011 intitulată „Perspectiva energetică 2050” (COM(2011)0885),
  - având în vedere Rezoluția sa din 5 februarie 2014 referitoare la un cadru pentru 2030 pentru politici în domeniul climei și al energiei¹,
  - având în vedere Rezoluția sa din 9 iulie 2015 referitoare la utilizarea eficientă a resurselor: spre o economie circulară²,
  - având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 februarie 2016 intitulată „O strategie a UE pentru încălzire și răcire” (COM(2016)0051),
  - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A8-0199/2016),
- A. întrucât creșterea eficienței energetice și scăderea consumului de energie sunt factori importanți pentru protecția mediului și combaterea schimbărilor climatice, care au drept efect consolidarea competitivității economice, promovarea creării de locuri de muncă, îmbunătățirea securității aprovizionării cu energie și fac posibilă soluționarea problemei sărăciei energetice, constituind obiective relevante din punct de vedere geopolitic și democratic pentru UE; întrucât Directiva privind eficiența energetică (DEE) reprezintă o bază importantă în acest sens; întrucât, în propunerea Comisiei referitoare la crearea uniunii energetice, eficiența energetică este considerată o sursă de energie independentă;
- B. întrucât UE realizează, la nivel general, progrese satisfăcătoare în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor sale pentru 2020 referitoare la energie și la climă, potrivit estimărilor care pornesc de la premisa punerii depline în aplicare a tuturor actelor legislative relevante până în 2020 (reducerea emisiilor de CO₂, creșterea ratei de folosire a surselor de energie regenerabile și a eficienței energetice), și ar trebui să își mențină poziția de lider la nivel mondial,
- C. întrucât se preconizează că majoritatea economiilor vor proveni din politicile transversale multisectoriale (44 %), urmate de clădiri (42 %), industrie (8 %) și transporturi (6 %);
- D. întrucât există incertitudini majore cu privire la fiabilitatea estimărilor privind economiile de energie prezentate de statele membre;
- E. întrucât clădirile sunt responsabile pentru 40 % din consumul final de energie și pentru

---

¹ Texte adoptate, P7_TA(2014)0094.

² Texte adoptate, P8_TA(2015)0266.

36 % din emisiile de CO₂; întrucât, în plus, 50 % din consumul final de energie este utilizat pentru încălzire și răcire, iar 80 % este utilizat pentru clădiri, o mare parte fiind irosită; întrucât este necesar să se dezvolte un indicator național al cererii de energie pentru clădiri care să vizeze în mod specific încălzirea și răcirea; întrucât 50 % din reducerea emisiilor, necesară pentru a limita creșterea temperaturii la nivel global la mai puțin de 2° C, trebuie să provină din eficiența energetică; întrucât reducerea cererii de energie a clădirilor este metoda cea mai eficientă din punctul de vedere al costurilor pentru a îmbunătăți securitatea energetică și a reduce emisiile de CO₂, contribuind la realizarea obiectivelor de reindustrializare ale UE;

- F. întrucât eficiența energetică trebuie să fie considerată o sursă de energie în sine, reprezentând cantitatea de Nw (negawați) de energie economisită, astfel cum au demonstrat fără nicio urmă de îndoială evoluțiile mondiale și europene recente;
- G. întrucât 61 % din gazele importate sunt destinate clădirilor (75 % dintre acestea fiind clădiri rezidențiale); întrucât, potrivit cercetărilor efectuate, cu ajutorul unei politici ambițioase în materie de renovare a clădirilor la nivelul UE, ponderea importurilor (utilizate în sectorul clădirilor) ar putea fi redusă într-un mod rentabil cu 60 % pe termen scurt (adică într-un termen de 15 ani) și ar putea fi eliminată în totalitate pe termen lung (parcul imobiliar european ar consuma în 2040 echivalentul producției interne de gaze a UE în 2011);
- H. întrucât este esențial ca UE și statele membre să recunoască importanța includerii unor inițiative bazate pe cetățeni precum cooperativele sau proiectele comunitare de eficiență energetică; întrucât este necesar să se elimine barierele economice, de reglementare și administrative pentru a permite cetățenilor să participe activ la sistemul energetic;
- I. întrucât Directiva privind eficiența energetică este o directivă esențială, care recunoaște importanța economiilor energetice ca factor determinant pentru realizarea ambițiilor post-COP 21, aducând cele mai multe beneficii multiple; întrucât o serie de factori încurajează crearea de locuri de muncă, printre care se numără realizarea de investiții în renovarea clădirilor și în alte măsuri de eficiență energetică, progresele în materie de nivel de trai care au la bază reducerea sărăciei energetice, oportunitățile de ocupare a unui loc de muncă în sectorul IMM-urilor, creșterea valorii proprietăților, creșterea productivității, îmbunătățirea sănătății și a securității, îmbunătățirea calității aerului, îmbunătățirea bazei impozabile și un nivel mai ridicat al PIB-ului;
- J. întrucât o eficiență energetică îmbunătățită, în special în sectorul clădirilor, aduce beneficii suplimentare prin flexibilitatea ofertei și o reducere a sarcinii de bază generale și a maximei sistemului,

Directiva privind eficiența energetică: nu a fost pusă în aplicare în mod corespunzător, însă oferă cadrul necesar pentru realizarea obiectivelor în materie de economii energetice

- 1. subliniază faptul că eficiența energetică este esențială pentru realizarea obiectivelor în domeniul climei și al energiei pe care ni le-am propus, în conformitate cu obiectivele sprijinite în cadrul Acordului de la Paris, adoptat cu ocazia COP 21; subliniază faptul că eficiența energetică este o condiție esențială pentru reducerea dependenței noastre de importurile de energie, pentru crearea de locuri de muncă, reducerea sărăciei energetice, îmbunătățirea confortului și a sănătății, precum și pentru stimularea economiei europene; subliniază că adoptarea Directivei privind eficiența energetică a reprezentat factorul declanșator al multor evoluții pozitive în statele membre, însă punerea în

aplicare deficitară împiedică valorificarea întregului său potențial;

2. subliniază că aceasta este esențială pentru începerea tranziției spre un sistem energetic mai sustenabil, bazat pe surse regenerabile de energie și pe renunțarea la combustibilii fosili, cât mai curând posibil; este preocupat de faptul că scăderea prețului combustibililor fosili ar putea încetini politica de decarbonizare și politica în domeniul eficienței energetice;
3. solicită elaborarea unor planuri pentru a elimina treptat subvențiile pentru combustibilii fosili și a canaliza resursele financiare către proiectele din domeniul eficienței energetice care contribuie la realizarea obiectivelor UE de decarbonizare a sectorului energetic până în 2050;
4. constată că, până în prezent, statele membre nu au pus în aplicare în mod corespunzător nici Directiva privind eficiența energetică (DEE) din 2012, nici Directiva privind clădirile din 2010; reamintește că termenul stabilit pentru transpunerea DEE a expirat la 5 iunie 2014; consideră că reducerea costurilor și reducerea consumului de energie sunt în interesul cetățenilor și al întreprinderilor; subliniază importanța unui cadru de reglementare solid, care să cuprindă obiective și măsuri menite să stimuleze și să faciliteze investițiile în eficiența energetică și reducerea consumului de energie și a costurilor, sprijinind, în același timp, competitivitatea și durabilitatea; consideră, în plus, că unele state membre nu utilizează în mod adecvat sprijinul acordat de UE pentru a promova eficiența energetică a clădirilor rezidențiale; constată potențialul semnificativ pentru crearea unor locuri de muncă de calitate pe care îl oferă punerea în aplicare deplină a măsurilor în materie de eficiență energetică, luând în considerare faptul că aproximativ 900 000 de locuri de muncă sunt legate de activitățile de furnizare a unor bunuri și servicii eficiente din punct de vedere energetic (potrivit unor date din 2010);
5. reiterează faptul că eficiența energetică trebuie înțeleasă ca fiind măsura cea mai durabilă în cadrul obligației de a reduce consumul de energie, și nu o scuză pentru un consum mai mare;
6. împărtășește viziunea Comisiei cu privire la faptul că prețurile mai mici la combustibili și perspectivele de creștere economică ar putea pune în pericol realizarea obiectivului de 20 %; invită Comisia și statele membre să consolideze monitorizarea, verificarea, controlul și regimul de conformitate, pentru a asigura un nivel de ambiție corespunzător;
7. recunoaște faptul că, potrivit estimărilor, statele membre vor ajunge, până în 2020, doar la un procent de 17,6 % în ceea ce privește economiile de energie primară, iar obiectivul de 20 % este în pericol dacă legislația UE existentă nu este pe deplin pusă în aplicare, dacă nu se intensifică eforturile depuse, iar barierele în calea investițiilor nu sunt eliminate; constată totuși că orice evaluare a punerii în aplicare a DEE poate, în acest stadiu, să ofere doar o imagine parțială, având în vedere intrarea sa în vigoare relativ recentă și termenul de transpunere; îndeamnă statele membre să respecte pe deplin și să pună în aplicare fără întârziere directiva; invită Comisia să intervină prompt, dacă este cazul, cu cereri motivate de aliniere a planurilor naționale la obiectivele directivei și să utilizeze toate mijloacele legale pentru a garanta că statele membre furnizează informații actualizate și precise;
8. reamintește rezoluția sa din 5 februarie 2014 menționată mai sus, și rezoluțiile sale din

26 noiembrie 2014¹ și 14 octombrie 2015², în care se solicită, printre altele, stabilirea unei ținte de eficiență energetică de 40 % pentru 2030; consideră că un obiectiv general obligatoriu corelat cu obiective naționale individuale pentru 2030 îi va permite UE să își reducă dependența de importurile de energie, va încuraja inovarea și va contribui la consolidarea poziției UE de lider tehnologic în domeniul eficienței energetice; consideră, de asemenea, că un set de cerințe obligatorii sunt esențiale pentru realizarea unui nivel maxim de ambiție și de eforturi în statele membre, precum și pentru a permite o flexibilitate suficientă pentru ca mixul de instrumente și măsuri să fie adaptat la nivel național;

9. constată că autoritățile locale au un rol esențial în sprijinirea punerii în aplicare a DEE și își îndeplinesc această misiune prin adoptarea unor măsuri ambițioase orientate către economia energetică, integrate în planurilor de acțiune locale, cum ar fi în cadrul Convenției primarilor pentru climă și energie; consideră că datele din planurile de acțiune locale, cum ar fi politicile și măsurile în materie de eficiență energetică evidențiate în peste 5 000 de planuri de acțiune privind energia durabilă în cadrul Convenției primarilor pentru climă și energie, pot contribui în mod eficace la elaborarea în comun și la creșterea nivelului de ambiție în ceea ce privește obiectivele naționale în materie de eficiență energetică;
10. consideră că potențialul economiilor de energie la nivel local ar trebui să fie exploatat mult mai mult, deoarece autoritățile locale și regionale sunt esențiale pentru stimularea eficienței energetice și, în general, a tranziției energetice; invită Comisia să consolideze rețelele urbane, cum ar fi Convenția primarilor, inițiativa „Orașe și comunități inteligente” sau comunitățile care utilizează 100 % surse regenerabile de energie, care permit schimbul de cunoștințe și de bune practici între orașe, autorități locale, regiuni și state membre cu privire la planificarea ascendentă a tranziției energetice la nivel local, proiectarea și punerea în aplicare ale măsurilor în materie de eficiență energetică și de producție proprie, precum și accesul la sprijin financiar;
11. regretă lipsa de ambiție a obiectivului adoptat de către Consiliul European în 2014 (o îmbunătățire de cel puțin 27 % a eficienței energetice până în 2030), justificată în principal printr-o rată de actualizare ridicată și extrem de nerealistă dintr-un studiu de impact precedent; reamintește că această rată de scont (17,5 %) este prea ridicată; invită Comisia să procedeze la o analiză cost-beneficiu aprofundată, ținând seama de beneficiile multiple ale eficienței energetice, și să utilizeze o rată de actualizare socială, în conformitate cu propriile orientări privind o mai bună legiferare; solicită Comisiei și statelor membre să revizuiască obiectivul de îmbunătățire a eficienței energetice cu cel puțin 27 % până în 2030 în contextul Acordului de la Paris privind schimbările climatice, cu scopul de a atinge obiectivul de limitare a încălzirii globale la o valoare cu mult sub 2 °C și să își continue eforturile de a limita această creștere la 1,5 °C, în conformitate cu obiectivul de eficiență energetică adoptat de Parlament; solicită Comisiei să stabilească un obiectiv obligatoriu de eficiență energetică de 40 % pentru 2030, care va reflecta nivelul potențialului eficienței energetice rentabile;
12. subliniază că, în UE, ar trebui promovată în continuare o strategie pe termen lung referitoare la reducerea cererii de energie;
13. subliniază că, în anumite cazuri, flexibilitatea directivei a permis multor state membre

---

¹ Texte adoptate, P8_TA(2014)0063.

² Texte adoptate, P8_TA(2015)0359.

să înceapă să ia măsuri de eficiență energetică și consideră că această flexibilitate în ceea ce privește măsurile alternative este esențială pentru ca statele membre să poată pune în aplicare programele și proiectele în materie de eficiență energetică pe viitor; solicită ca lacunele din actuala directivă, care sunt responsabile pentru rezultatele suboptimale ale acesteia, în special cele de la articolul 7, să fie eliminate, menținând totodată o flexibilitate adecvată care să le permită statelor membre să aleagă măsurile; constată că studiul EPRS referitor la punerea în aplicare a articolului 7,¹ care se bazează pe cifrele notificate de statele membre, ajunge la concluzia că anumite măsuri, cum ar fi cele prin care se permite statelor membre să introducă treptat măsurile necesare pentru a atinge obiectivul, să ia în considerare acțiunile dintr-o etapă incipientă sau să excludă sectorul transporturilor sau cel al comercializării certificatelor de emisii (ETS) la calcularea progreselor realizate în raport cu obiectivul stabilit sau condus, în aproape toate cazurile, la o reducere cu 50 % a performanței anuale în materie de eficiență energetică (0,75 %); ia act de faptul că autorii studiului au declarat că fiabilitatea analizei depinde de corectitudinea datelor furnizate; insistă asupra faptului că măsurile alternative prevăzute la articolul 7 alineatul (9) trebuie să fie mai bine definite și ușor cuantificabile;

14. constată că introducerea treptată și acțiunile timpurii prevăzute la articolul 7 alineatul (2) nu mai sunt relevante; reamintește că peste jumătate din obiectivul de 20 % stabilit de directivă se așteaptă să fie realizat în temeiul articolului 7;
15. subliniază că principalul punct vulnerabil al directivei actuale este faptul că majoritatea măsurilor vor expira în 2020 dacă directiva nu va fi modificată în mod adecvat, ceea ce înseamnă, printre altele, că dispozițiile sale principale, în special articolul 7, vor trebui extinse nu doar până în 2030, ci și dincolo de acest termen, acesta fiind contextul în care actuala directivă trebuie evaluată, cu definirea obiectivelor pe baza evoluțiilor (rezultate obținute, inovații tehnologice și de piață etc.); preconizează că această extindere va favoriza măsurile pe termen lung; constată, în plus, că trebuie introdusă o evaluare la jumătatea perioadei, pentru a garanta realizarea obiectivelor până în 2030;
16. subliniază că o mai bună armonizare a metodelor de calculare a aditivității (capacitatea de a promova tehnologii cu performanțe superioare mediei de pe piață) și a materialității (capacitatea de a promova măsuri care nu ar fi fost luate în mod necesar), precum și a procedurilor de măsurare și de verificare a economiilor de energie ar putea contribui la o punere în aplicare mai eficientă a articolului 7;
17. propune ca titlul articolului 7 să fie schimbat în „Sisteme de sprijin pentru economia de energie”, pentru a sublinia că este necesar ca statele membre să ajute consumatorii, inclusiv IMM-urile, să economisească energie și să își reducă cheltuielile cu energia și să definească măsuri care permit obținerea unor astfel de economii și care sunt puse în aplicare cu ajutorul unor sisteme de obligații în domeniul energetic sau al altor instrumente;
18. propune ca articolul 7 și, în special, schema de obligații în ceea ce privește eficiența energetică să acorde prioritate punerii în aplicare a măsurilor adoptate în sectorul clădirilor, în special prin promovarea punerii în aplicare a strategiilor naționale pe

---

¹ A se vedea studiul elaborat de Tina Fawcett și Jan Rosenow și intitulat „The Member States’ plans and achievements towards the implementation of Article 7 of the Energy Efficiency Directive” (Planurile și realizările statelor membre în ceea ce privește punerea în aplicare a articolului 7 din Directiva privind eficiența energetică), EPRS.

termen lung prevăzute la articolul 4, care ar trebui să fie elaborate pentru a debloca potențialul deplin al investițiilor în renovarea energetică a clădirilor;

19. subliniază că, printre principalele provocări și bariere în calea punerii în aplicare a articolului 7, se numără lipsa de cunoștințe și capacități ale părților implicate, gradul scăzut de conștientizare la nivelul consumatorilor finali cu privire la existența schemelor obligatorii de eficiență și a măsurilor alternative, precum și perioada limitată de timp (2014-2020) pentru realizarea acestora; prin urmare, invită UE să investească mai mult în punerea în aplicare a unor acțiuni de informare și de asistență în fiecare stat membru;
20. subliniază că absența unor indicatori în materie de eficiență energetică, cum ar fi consumul de energie per unitate de PIB, împiedică unele state membre să stimuleze cetățenii și întreprinderile să realizeze obiectivul politic în materie de climă și de eficiență energetică;
21. subliniază că dispoziția articolului 7 conform căreia statele membre pot solicita ca o parte dintre măsurile de eficiență energetică să fie puse în aplicare ca prioritate în gospodăriile afectate de sărăcia energetică sau în locuințele sociale a fost aplicată, până în prezent, doar de două state membre; solicită consolidarea acestei dispoziții;
22. consideră că trebuie să se acorde prioritate măsurilor în materie de eficiență energetică pentru gospodăriile vulnerabile și aflate în situație de sărăcie energetică, pentru a se asigura că, în special, costurile energiei pentru aceste gospodării pot fi reduse pe o bază durabilă;
23. sugerează că, în conformitate cu articolul 24 din directiva actuală, planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică ar putea cere statelor membre să stabilească obiective pentru a utiliza măsuri în materie de eficiență energetică cu scopul de a reduce riscul de sărăcie energetică și să raporteze cu privire la modul de realizare a acestor obiective;
24. consideră că trebuie să se acorde prioritate măsurilor pentru renovarea clădirilor existente cu performanță energetică foarte scăzută cu scopul creșterii eficienței energetice; invită Comisia să propună, în contextul revizuirii Directivei privind eficiența energetică, un obiectiv pentru a îmbunătăți eficiența parcului imobiliar rezidențial, precum și standarde minime viitoare în materie de eficiență pentru locuințele închiriate;
25. ia act de faptul că 16 state membre au optat să stabilească o schemă de obligații în ceea ce privește eficiența energetică [articolul 7 alineatul (1)], 24 de state membre au recurs în grade diferite la posibilitatea unor măsuri alternative și 18 state membre au preferat să adopte măsuri alternative în loc să utilizeze cota de renovare (articolul 5); critică faptul că șapte state membre nu au instituit auditurile energetice (articolul 8);
26. subliniază că pentru implementarea anumitor elemente de bază ale Directivei privind eficiența energetică (cum ar fi contorizarea inteligentă a consumului, tehnica de producere combinată de energie electrică și energie termică, planurile de renovare) este nevoie de mai mult timp și că un cadru stabil post-2020 în domeniul eficienței energetice este esențial pentru ca investitorii, autoritățile publice și întreprinderile să obțină încrederea necesară și stabilitatea reglementării și să aibă posibilitatea de a realiza proiecte și inovații, deoarece acești actori au un mare potențial în ceea ce privește reducerea consumului de energie și, prin urmare, reducerea costurilor pentru consumator; constată că cererea publică și piața reprezintă cei mai buni factori motrici pentru aceste proiecte;

27. recunoaște că semnalele insuficiente referitoare la prețuri sunt cauza principală a subminării răspunsului la cerere; invită statele membre să înlăture această barieră și să promoveze contorizarea inteligentă și facturarea transparentă ca metodă de a promova un comportament al consumatorilor mai sensibil la consumul de energie și investițiile în eficiența energetică;
28. salută noile soluții inovatoare și inteligente pentru echilibrarea cererii și a ofertei de energie, pentru utilizarea îmbunătățită a energiei din surse regenerabile și pentru reducerea consumului energetic de vârf; solicită ca aceste soluții să beneficieze de finanțare pentru cercetare și dezvoltare, în special în ceea ce privește sectorul IMM-urilor;
29. subliniază rolul esențial al consumatorilor, al cetățenilor și al operatorilor de sisteme de distribuție (OSD) în peisajul energetic din ce în ce mai descentralizat și importanța implicării acestora în realizarea obiectivelor în materie de eficiență energetică; subliniază, prin urmare, că trebuie adoptate mai multe măsuri pentru a consolida rolul acestora, prin măsuri cum ar fi, printre altele, facilitarea răspunsului la cerere, depozitarea la scară mică, renovările clădirilor și schemele de termoficare și răcire centralizată, atât în mod individual, cât și în cooperare;
30. observă că dispozițiile Directivei privind eficiența energetică nu se limitează la sprijinirea eficienței energetice, ci instituie totodată elemente referitoare la economisirea energiei prin intermediul sistemului anual de obligații în ceea ce privește eficiența energetică menționat la articolul 7; subliniază rolul important pe care îl are obiectivul de eficiență energetică pentru 2030, în conformitate cu obiectivele privind clima convenite la COP 21, în vederea realizării dezideratelor referitoare la climă și a reducerii dependenței de furnizorii de energie din țările terțe; remarcă faptul că sectorul clădirilor este responsabil pentru 40 % din consumul de energie din UE și că 50 % din energia consumată în acest sector este utilizată pentru încălzire și răcire; subliniază că îmbunătățirea eficienței energetice a clădirilor este, prin urmare, deosebit de importantă pentru reducerea emisiilor de CO₂, îmbunătățirea securității energetice, reducerea sărăciei energetice și stimularea economiei noastre; îndeamnă statele membre să inițieze investiții majore pentru a îmbunătăți eficiența energetică, recurgând la finanțarea UE, deoarece aceste investiții nu numai că mențin facturile la energie la un nivel scăzut, ci creează și multe locuri de muncă și contribuie totodată la atingerea obiectivelor în materie de reindustrializare;
31. subliniază că 85 % din consumul de energie din clădiri este necesar pentru încălzirea spațiilor și a apei calde menajere și că, prin urmare, este necesar să se accelereze modernizarea sistemelor de încălzire vechi și ineficiente din Europa, pentru a realiza cel puțin obiectivul de 20 % privind câștigurile de eficiență energetică cu ajutorul tehnologiilor disponibile, inclusiv sisteme de încălzire bazate pe surse regenerabile de energie;

Dispozițiile juridice concurente încetinesc progresele legate de mediu, creează birocrăție și cresc costurile pentru energie

32. remarcă faptul că obligațiile de raportare în materie de energie prevăzute printr-un cadru specific sunt esențiale pentru evaluarea progreselor și punerea în aplicare a legislației existente în domeniul eficienței energetice; regretă, cu toate acestea, obligațiile de raportare excesive în materie de energie, care au fost impuse, printre altele, prin reglementarea excesivă a sectorului de către statele membre, și care se adresează

întreprinderilor, producătorilor de energie, consumatorilor și autorităților publice, întrucât acestea limitează potențialul de creștere și inovare; subliniază faptul că obligațiile de raportare ar trebui, în măsura posibilului, să fie simplificate, în vederea reducerii sarcinilor administrative și a costurilor; critică faptul că datele obținute din obligațiile de raportare nu sunt, în multe cazuri, comparabile la nivelul UE, din cauza defalcărilor, metodologiilor și standardelor diferite; invită Comisia să reducă, inclusiv prin soluții digitale, sarcina administrativă aferentă obligațiilor de raportare și să elaboreze mai multe orientări privind comparabilitatea datelor pentru a îmbunătăți sistemul de evaluare a datelor; solicită alinierea estimărilor privind cererea energetică la potențialul de economii eficiente din punctul de vedere al costurilor din sectoarele-cheie și consideră că reducerea birocrăției va accelera punerea în aplicare a măsurilor de eficiență energetică; remarcă faptul că aplicarea principiului „eficiența energetică înainte de toate” presupune revizuirea planificării energetice și a raportării, precum și îmbunătățirea coerenței politicilor pentru a asigura consolidarea reciprocă a acestora, recunoscând că economisirea energiei este principala și cea mai sigură sursă de energie a Europei; constată că eficiența energetică poate fi cea mai bună investiție în „sursa” de energie, îmbunătățind accesibilitatea energiei, reducând necesitatea unei infrastructuri suplimentare și costisitoare a ofertei și contribuind la soluționarea problemei schimbărilor climatice;

33. subliniază că normele de calculare a economiilor energetice și interpretările măsurilor eligibile, astfel cum sunt stabilite în anexele la directivă, sunt prea complicate și, prin urmare, imposibil de respectat cu strictețe; invită Comisia să se asigure că revizuirea DEE va asigura o metodă semnificativ mai simplă pentru calcularea eficienței energetice și să ia în considerare propunerea de noi acte delegate care să simplifice metodele de calcul din directiva actuală;
34. invită Comisia să examineze factorul de conversie pentru energia electrică din anexa IV la directivă, pentru a reflecta mai bine tranziția în curs a producției de energie electrică;
35. subliniază că nu toate riscurile asociate investițiilor în economiile energetice pot fi abordate în cadrul sistemului ETS, având în vedere faptul că acesta acoperă doar 45 % din emisiile de gaze cu efect de seră din UE; relevă faptul că Directiva privind eficiența energetică este interconectată cu alte acte legislative ale UE referitoare la energie și are un anumit impact asupra amprentei de carbon și a sistemului ETS (prețurile certificatelor); invită Comisia să evalueze aceste interconexiuni și să asigure complementaritatea; ia act de faptul că reducerea prețurilor certificatelor ETS reprezintă unul dintre factorii care conduc la scăderea atractivității investițiilor în economisirea de energie în sectorul industrial;
36. subliniază importanța unei puneri în aplicare adecvate a rezervei de stabilitate a pieței, care ar putea contribui la îmbunătățirea eficienței energetice prin consolidarea consecvenței între sistemul ETS al UE și politicile energetice de reducere a emisiilor de dioxid de carbon;
37. așteaptă cu interes viitorul fond de modernizare, care va avea drept obiectiv modernizarea sistemelor energetice și îmbunătățirea eficienței energetice în statele membre ale UE cu venituri reduse și solicită Comisiei să propună o structură de guvernare adecvată, inclusiv detalii despre rolurile statelor membre beneficiare, BEI și alte instituții;
38. subliniază că lipsa de coordonare dintre diferitele elemente ale legislației naționale

poate împiedica implementarea unor soluții eficiente în materie de eficiență energetică, care oferă cele mai bune rezultate în ceea ce privește raportul cost-eficacitate și elimină avantajele de preț obținute prin scăderea consumului de energie; invită statele membre și Comisia să elaboreze măsuri de coordonare pentru realizarea deplină a potențialului în materie de eficiență energetică, ceea ce ar permite obținerea unei coerențe sporite între statele membre, fără a restricționa capacitatea acestora de a-și adapta politicile la piețele locale de energie, tehnologiile și soluțiile disponibile, precum și la mixul energetic național; solicită ca sistemul ETS să ia mai bine în considerare măsurile naționale care afectează numărul certificatelor și prețul acestora;

39. subliniază necesitatea de a îmbunătăți eficiența energetică din sectorul public și solicită o mai bună integrare a inițiativelor privind economisirea energetică în achizițiile publice;
40. constată că cerințele în materie de eficiență energetică din domeniul achizițiilor publice nu sunt complet înțelese de toți agenții de achiziții; invită Comisia să ofere orientări mai clare pentru a facilita respectarea articolului 6 din Directivă, precum și o mai bună integrare în normele mai ample ale UE referitoare la achizițiile publice;
41. invită Comisia să implice instituțiile locale și regionale în scopul promovării eficienței energetice la nivel regional, local și cetățenesc;
42. subliniază că, deși prețurile cu amănuntul pe care clienții industriali și comerciali mici și mijlocii și consumatorii privați trebuie să le plătească pentru consumul de energie electrică la nivel european sunt relativ ridicate în unele state membre, investițiile în îmbunătățirea eficienței energetice pot să stimuleze competitivitatea întreprinderilor europene și să reducă costurile energiei pentru consumatorii privați; subliniază, cu toate acestea, că, în medie, o treime din valoarea facturilor la energie electrică din UE este reprezentată de taxe și impozite indirecte prelevate de stat de la gospodăriile private, care, ca urmare a faptului că reprezintă elemente fixe pe facturi, pot anula beneficiile economiei de energie din perspectiva consumatorilor și pot contribui la sărăcia energetică; ia act de faptul că prelevările pentru finanțarea politicilor europene în domeniul climei și al energiei reprezintă cea mai mică parte din valoarea facturilor; subliniază că nivelul ridicat al prețurilor la energie din UE duce la apariția unor diferențe în materie de prețuri la energie între statele membre ale UE și principalii noștri concurenți în multe părți ale lumii; relevă faptul că aceste diferențe împiedică competitivitatea industriilor europene mari consumatoare de energie; remarcă faptul că gradul de inovare crește și odată cu sporirea investițiilor în materie de eficiență energetică, datorită cărora industria UE ocupă o poziție fruntașă la nivel mondial;
43. constată că eficiența energetică poate fi cea mai bună investiție în „sursa” de energie, îmbunătățind accesibilitatea financiară a energiei, reducând necesitatea unei infrastructuri suplimentare și costisitoare și contribuind la combaterea schimbărilor climatice;
44. ia act de faptul că principiul „eficiența energetică înainte de toate” permite o extindere eficientă din punctul de vedere al costurilor a ponderii surselor de energie regenerabile în mixul energetic; subliniază că obligațiile de economisire a energiei ar trebui să fie compatibile cu dezvoltarea durabilă a surselor de energie regenerabile și că sinergiile ar trebui consolidate pentru o tranziție eficientă către un sistem energetic decarbonizat, rezilient și inteligent; consideră că, datorită îmbunătățirii sistemelor supraregionale de distribuție, a sistemelor de stocare și a managementului cererii de energie, întreaga

Europa are șanse bune să-și extindă locațiile optime de producere a energiei eoliene, a hidroenergiei și a energiei solare cu funcții de aprovizionare; este convins că acest lucru va conduce la efecte de scădere a prețurilor la energie;

45. subliniază faptul că eficiența energetică este măsura cea mai eficientă din punctul de vedere al costurilor pentru realizarea angajamentelor UE de reducere a emisiilor de CO₂;

Este nevoie de mai multă coerență în legislația privind energia

46. invită Comisia să susțină principiul unei „mai bune reglementări”, să reflecteze asupra unor mijloace îmbunătățite de asigurare a coordonării între normele legale ale UE privind energia și schimbările climatice, cu scopul de a îmbunătăți eficiența și eficacitatea legislativă și să propună măsuri de îmbunătățire a reglementărilor actuale; invită Comisia să consolideze metodologiile pentru evaluarea cuprinzătoare și pe termen lung a inițiativelor din domeniul eficienței energetice, inclusiv a tuturor externalităților principale; solicită să se adopte o perspectivă societală în activitatea de prognozare și evaluare a costurilor și beneficiilor globale ale diferitelor niveluri de ambiție în materie de eficiență energetică și ca eficiența energetică să fie tratată ca o sursă de energie în sine;
47. invită Comisia să considere eficiența energetică drept o prioritate de infrastructură, recunoscând că aceasta respectă definiția infrastructurii utilizate de FMI și de alte instituții economice¹, precum și să o transforme într-un element esențial și o prioritate în deciziile viitoare de investiții în infrastructura energetică europeană;
48. constată că eficiența energetică poate contribui la sporirea rezistenței sistemului energetic și, prin urmare, la trecerea către o situație sustenabilă și sigură;
49. subliniază că o piață internă funcțională a energiei, inclusiv pentru serviciile de eficiență energetică, va optimiza costurile sistemelor energetice, aducând astfel beneficii tuturor consumatorilor și îmbunătățind în mod semnificativ eficiența energetică și competitivitatea la nivelul întregii Europe; invită, prin urmare, statele membre să pună pe deplin în aplicare cel de al treilea pachet legislativ privind energia, pentru a se asigura funcționarea deplină a unor piețe energetice competitive și interconectate;
50. constată că și industriile mari consumatoare de energie trebuie să contribuie și că, în acest context, este foarte important să se asigure condiții de concurență echitabile în cadrul UE;
51. subliniază faptul că eficiența energetică face parte din obiectivele fundamentale ale UE și că, din acest motiv, țările europene trebuie încurajate să prevină risipa provocată de consumul din industrie, transporturi și construcții, acestea fiind sectoarele principale cu ponderea cea mai mare în consum;
52. salută efectul pozitiv pe care sistemele de certificare sau obligațiile de reducere a consumului de energie (articolul 7) îl au în multe state membre; consideră că decizia de a pune în aplicare măsuri alternative cu un nivel echivalent de ambiție poate reprezenta un factor de importanță majoră pentru ca aceste măsuri să fie acceptate; subliniază

---

¹ „Energy efficiency as infrastructure: leaping the investment gap” (Eficiența energetică ca infrastructură: eliminarea deficitului de investiții) - raport al societății de consultanță E3G, publicat la 3 martie 2016.

importanța de a asigura faptul că economiile de energie certificate corespund unor economii de energie reale și că acestea nu reprezintă doar realizări înregistrate pe hârtie; subliniază rolul companiilor de utilități energetice în dezvoltarea activă a măsurilor în materie de eficiență energetică; solicită ca, în ceea ce privește sistemele de certificare și măsurile de reducere a consumului de energie, calculul să nu fie îngreunat; invită Comisia să analizeze dacă este posibil să se realizeze economii de energie primară prin intermediul unor centrale integrate bazate pe principiul cogenerării (producere combinată de energie electrică și energie termică);

53. atrage atenția asupra raportului elaborat de EPRS pentru Parlamentul European, conform căruia majoritatea schemelor de obligații în ceea ce privește eficiența energetică sunt evident importante pentru realizarea unor îmbunătățiri cu privire la eficiența energetică la nivel național și au contribuit la realizarea unor economii eficiente din punctul de vedere al costurilor pentru un număr mare de gospodării și organizații; subliniază, de asemenea, observațiile formulate în concluziile raportului, potrivit cărora schemele de obligații în ceea ce privește eficiența energetică sunt extrem de eficiente din punctul de vedere al costurilor, iar dovezile indică faptul că schemele bine elaborate și puse în aplicare pot realiza până la 100 % din economiile unei țări prevăzute la articolul 7; sugerează, prin urmare, Comisiei să compileze o listă de bune și de rele practici și să elaboreze un set de criterii, pentru a se asigura elaborarea corespunzătoare și eficace a schemelor de obligații în ceea ce privește eficiența energetică;
54. solicită să se asigure efectuarea unor calcule plauzibile în materie de reducere a consumului de energie și de eficiență energetică, fără o birocrație inutilă; consideră că Directiva privind eficiența energetică poate avea și rolul de directivă-cadru în acest context; consideră că în directivele în vigoare (spre exemplu Directiva privind clădirile) sau într-o cerință de etichetare combinată (etichetarea eficienței energetice, designul ecologic, economia circulară, marcajul CE) ar putea fi incluse o serie de măsuri și criterii de eficiență concrete;
55. consideră că obiectivele UE privind combaterea schimbărilor climatice și eficiența energetică trebuie să se consolideze reciproc și că cerințele obligatorii în materie de eficiență energetică sunt esențiale pentru realizarea unui nivel maxim de ambiție și de eforturi în statele membre, fiind necesar, totodată, să se asigure o flexibilitate suficientă pentru ca mixul de instrumente să fie adaptat la nivel național;
56. solicită ca Directiva privind eficiența energetică să fie adaptată la obiectivele de combatere a schimbărilor climatice ale UE și la obiectivul general al Acordului COP 21 de la Paris; subliniază că din procesul de revizuire a directivei ar trebui să facă parte eforturile de continuare și de îmbunătățire a măsurilor existente, precum și de eradicare a contradicțiilor și lacunelor, în vederea asigurării unor reglementări previzibile, ceea ce ar spori nivelul de încredere al investitorilor pe termen lung;

Creșterea eficienței energetice - mai multe locuri de muncă și creștere economică

57. regretă faptul că o serie de proiecte mai puțin eficiente vizând eficiența energetică sunt susținute din fondurile structurale ale UE (2007-2013), în conformitate cu criticile exprimate de Curtea de Conturi în raportul său; invită Comisia să pună în aplicare cu promptitudine recomandările corespunzătoare cu privire la îmbunătățiri, cu un accent special asupra justificării, monitorizării și scurtării perioadei de amortizare a proiectelor finanțate; solicită îmbunătățirea orientărilor și intensificarea monitorizării din partea

Comisiei în vederea unei mai bune absorbții a fondurilor structurale și a FEIS pentru proiectele viabile privind eficiența energetică, în coroborare cu investițiile private, în special în sectorul imobiliar; consideră că finanțarea pusă la dispoziție de fondurile structurale și de FEIS pentru proiectele de eficiență energetică ar trebui să se axeze pe consumatorii mai sensibili la costurile energetice, cum ar fi sectoarele industriale expuse riscului relocării emisiilor de dioxid de carbon, IMM-urile și gospodăriile expuse riscului sărăciei energetice; consideră că este o prioritate absolută dezvoltarea de instrumente de finanțare și de modele inovatoare care să mobilizeze fonduri publice și finanțarea privată la nivel local, național, regional și european pentru a sprijini investițiile în sectoarele-cheie de eficiență energetică, cum ar fi renovarea clădirilor, acordând o atenție specială grupurilor vulnerabile și, totodată, particularităților investițiilor pe termen lung;

58. invită statele membre să promoveze investițiile în sectorul construcțiilor, inclusiv intensificarea eforturilor pentru a stimula renovarea capitală a parcului imobiliar izolat în mod necorespunzător din UE;
59. subliniază faptul că, dacă statele membre creează o schemă în materie de eficiență energetică finanțată prin perceperea de contribuții, ar trebui stabilit un prag minim pentru gospodăriile afectate de sărăcia energetică; relevă totodată faptul că statele membre ar trebui să demonstreze modul în care schema respectivă în materie de eficiență energetică finanțată prin perceperea de contribuții contribuie la îmbunătățirea parcului imobiliar intern cel mai afectat;
60. subliniază importanța instrumentelor financiare europene sub formă de împrumuturi, garanții și capital propriu pentru atragerea de fonduri private destinate proiectelor din domeniul eficienței energetice; subliniază, totuși, necesitatea de a acorda finanțare sub forma unor granturi pentru proiectele din domeniul social;
61. subliniază faptul că UE ar trebui să își propună un obiectiv ambițios în legătură cu economiile de energie și să stimuleze inovarea în ceea ce privește investițiile în eficiență energetică, deoarece acestea sunt profitabile și pot fi amortizate destul de repede;
62. invită statele membre să includă dispoziții privind un procentaj minim semnificativ de măsuri în schemele obligatorii de eficiență energetică, pentru a viza consumatorii cu venituri reduse;
63. constată că proiectele din domeniul eficienței energetice sunt adeseori de mică amploare și trebuie grupate în portofolii mai mari; în acest sens, invită Comisia, BEI și statele membre să acorde un nivel mai ridicat de asistență tehnică și de asistență pentru dezvoltarea de proiecte, pentru a facilita investițiile;
64. consideră că sunt necesare o strategie pe termen lung în materie de eficiență energetică în sectorul clădirilor și stimularea în continuare a renovării clădirilor pentru creșterea eficienței energetice, pentru a nu limita demersurile în acest domeniu la măsuri simple și cu cost redus;
65. solicită să se asigure îmbunătățirea coordonării și a schimbului de idei și de bune practici între statele membre cu privire la obligațiile de reducere a consumului de energie și la planurile legate de clădiri și la cele de renovare (articolele 4, 5, 6 și 7), cu scopul de a aplica mai rapid instrumentele noi și existente (scutiri fiscale, programe de susținere, modele de contracte și investiții în locuințele sociale); consideră că domeniul

de aplicare a articolului 5 ar trebui să fie extins, astfel încât să acopere toate organismele publice, dacă este posibil; solicită Comisiei să elaboreze orientări privind viitoarele planuri naționale, pentru a asigura transparența și comparabilitatea; salută asistența tehnică acordată de Comisie pentru a asigura punerea în aplicare a DEE; solicită să se elaboreze modele obligatorii pentru planurile naționale, cu scopul de a asigura transparența și comparabilitatea; invită statele membre să aibă în vedere posibilitatea de a utiliza scheme de asistență inovatoare bazate pe piață;

66. constată că în sectorul rezidențial s-au înregistrat cele mai puține progrese și, prin urmare, invită statele membre să utilizeze societățile de servicii energetice și contractele de performanță energetică, să pună în aplicare scheme fiscale și programe de împrumut, cu scopul de a crește ratele de renovare scăzute pentru parcul imobiliar existent în Europa și de a recompensa măsurile de asigurare a eficienței energetice, cum ar fi utilizarea unor sisteme de încălzire și de răcire eficiente din punct de vedere energetic;
67. invită Comisia să încurajeze statele membre să instituie sisteme de monitorizare, de măsurare și gestionare a eficienței energetice a clădirilor și să îmbunătățească sistemele existente, în scopul de a realiza câștiguri considerabile de eficiență energetică ale parcului imobiliar din UE;
68. solicită ca strategiile statelor membre cu privire la renovare, prevăzute la articolul 4, să sublinieze modul în care acestea vor realiza, în cadrul următoarei strategii (care urmează să fie publicată în aprilie 2017), renovarea energetică a parcului lor imobiliar și modul în care vor contribui, prin măsurile preconizate, la realizarea viziunii cu privire la un parc imobiliar al UE cu clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero până în 2050;
69. consideră că extinderea aplicării dispozițiilor privind rolul de exemplu al clădirilor organismelor publice la toate nivelurile administrației publice, nu numai la guvernul central, va face posibilă valorificarea maximă a potențialului în materie de raport cost-eficacitate al clădirilor, deoarece acesta s-a dovedit a fi sectorul cu potențialul cel mai ridicat, nu numai cu privire la economiile de energie, ci și la furnizarea unor beneficii cu caracter mai general, inclusiv sporirea confortului și a bunăstării; consideră, în această privință, că statele membre ar trebui să fie obligate să instituie un mecanism intern pentru partajarea între diferitele niveluri ale administrației publice a eforturilor depuse în scopul atingerii obiectivului de 3 % în materie de renovare și că posibilitatea de a opta pentru alte măsuri ar trebui menținută, asigurând totodată cuantificarea impactului acestora, ca abordare alternativă la alineatele (1) și (2);
70. invită Comisia să încurajeze statele membre să depună eforturi mai susținute pentru a rena clădirile nerezidențiale, având în vedere puternicul lor potențial de rentabilitate pe termen scurt;
71. propune ca titlul articolului 4 din Directiva privind eficiența energetică să fie reformulat, astfel încât să se refere la „strategiile pe termen lung pentru renovarea capitală parcului imobiliar național, inclusiv pentru mobilizarea investițiilor”;
72. solicită să se aloce resursele necesare pentru formarea persoanelor responsabile cu instalarea echipamentelor, astfel încât acestea să realizeze renovări de calitate;
73. solicită o abordare strategică din partea Comisiei prin care să fie crescut gradul de sensibilizare cu privire la noile evoluții tehnice (între altele mijloacele de răcire,

iluminatul, izolarea, termostații, contoarele, vitrificarea și multe altele);

74. invită Comisia Europeană și statele membre să acorde prioritate articolului 4 din directivă în procesul de elaborare a celei de a doua versiuni a strategiilor, care urmează să fie prezentată în 2017 și care ar trebui să se bazeze pe un angajament adecvat cu părțile interesate, respectând modelele obligatorii, inclusiv obiectivele intermediare pe cinci ani și planurile de punere în aplicare, pentru a realiza obiectivul referitor la clădirile al căror consum de energie este aproape egal cu zero la nivelul UE până în 2050, întrucât va fi necesar să se atingă obiectivele COP 21;
75. consideră că auditurile energetice destinate întreprinderilor sunt un instrument de creștere a eficienței energetice deja consacrat și subliniază avantajele acestora pentru competitivitate; solicită definirea și aplicarea uniformă a criteriilor prevăzute de directivă (privind definiția IMM-urilor, auditurile, eliminarea dublei certificări în cazul structurilor transfrontaliere) și definirea unei abordări uniforme privind pragul *de minimis* menționat la articolul 8 alineatul (4); solicită extinderea domeniului de aplicare a acestui articol, pentru a include toate întreprinderile mari consumatoare de energie; solicită să se realizeze o evaluare în vederea îmbunătățirii eficacității sistemelor de audit energetic; solicită punerea în aplicare a unor recomandări de audit energetic eficiente din punctul de vedere al costurilor, în coroborare cu întreținerea planificată, respectând totodată obiectivele întreprinderilor;
76. propune revizuirea definiției IMM-urilor utilizată în această directivă (articolul 2 punctul 26), pentru a face trimitere doar la numărul de angajați și la cifra de afaceri anuală, astfel încât întreprinderile care sunt controlate în proporție de cel puțin 25 % de un organism de stat să poată fi considerate IMM-uri;
77. salută faptul că Comisia lucrează la elaborarea orientărilor privind punerea în aplicare a articolelor 9-11 din DEE, pentru a ajuta consumatorii să își controleze mai bine consumul de energie; consideră că fezabilitatea tehnică și instalarea contoarelor inteligente – ținând seama de rentabilitate și de transparența costurilor – sunt condiții importante pentru reducerea consumului de energie; consideră că, pentru a se asigura coerența tuturor dispozițiilor existente referitoare la contorizare și facturare, acestea ar trebui să fie regrupate într-un singur loc;
78. subliniază că facturile la energie ale consumatorilor sunt în continuare neclare și inexacte; recomandă îmbunătățirea transparenței și a clarității facturilor prin stabilirea, la nivelul UE, a unor principii de nivel înalt privind facturile, astfel încât consumatorilor să li se pună la dispoziție informații esențiale într-un format comparabil, pentru le permite să își ajusteze modelele de consum; subliniază faptul că consumatorii au de o gamă variată de preferințe și de instrumente accesibile și că, prin urmare, abordarea cu privire la informații ar trebui să fie impusă de cercetarea privind consumatorii la nivel național;
79. consideră că accesul la informații independente și fiabile și consultanța cu privire la măsurile adecvate în materie de eficiență energetică și la schemele financiare sunt esențiale, în special pentru gospodării, dar și pentru autoritățile regionale și locale, pentru a le permite să adopte decizii în cunoștință de cauză cu privire la energie și să își gestioneze mai bine consumul de energie, inclusiv prin intermediul contoarelor inteligente și al măsurării individuale a consumului pentru încălzire și de răcire;
80. solicită adoptarea unor standarde riguroase în materie de asigurare a calității, a unor

programe de formare la nivel național și instituirea de sisteme naționale unitare și simplificate de certificare pentru furnizorii de eficiență energetică, sprijinite de cadre comune și ușor de accesat privind consilierea și mijloacele de recurs; subliniază că această propunere are scopul de a elimina o parte din barierele nefinanciare în calea utilizării de către consumatori a produselor și serviciilor în materie de eficiență energetică, prin măsuri care permit identificarea comercianților de încredere, spre exemplu;

81. așteaptă mai multe investiții în vederea reducerii consumului de energie odată cu îndeplinirea obligațiilor legate de cogenerarea de înaltă eficiență prevăzute la articolul 14;
82. subliniază faptul că, dacă statele membre creează o schemă în materie de eficiență energetică finanțată prin perceperea de contribuții (articolul 20), ar trebui să se acorde prioritate gospodăriilor afectate de sărăcia energetică; insistă asupra faptului că Directiva revizuită privind eficiența energetică ar trebui să le asigure statelor membre un cadru de politică stabil pe termen lung, pentru a se asigura o creștere durabilă a investițiilor în eficiența energetică, în special la nivel local; solicită UE și BEI să își intensifice eforturile depuse cu privire la consolidarea capacităților și asistența tehnică acordată, pentru a dezvolta proiecte rentabile privind eficiența energetică, care să atragă investițiile private de pe piață; solicită ca programele de finanțare ale UE (de exemplu, fondurile structurale, planul Juncker, Asistența europeană pentru energie locală-BEI) să sporească ponderea fondurilor alocate consolidării capacităților și asistenței tehnice în domeniul eficienței energetice;
83. regretă nivelul scăzut al investițiilor publice și private în rețelele inteligente de distribuție a energiei electrice; invită Comisia să consolideze punerea în aplicare a articolului 15 din directivă pentru a promova dezvoltarea acestor rețele;
84. solicită impunerea unei obligații de realizare a analizei costuri-beneficii la nivel național cu privire la programele în materie de eficiență energetică desfășurate cu ajutorul autorităților locale sau împreună cu acestea, precum și menținerea acestei abordări, în cazul în care permite creșterea eficienței energetice și economii de costuri pentru consumatori;
85. își exprimă îngrijorarea cu privire la creșterea poluării cauzate de unele instalații de încălzire a locuințelor alimentate cu biomasă solidă, care produc mari cantități de praf fin, oxizi de azot, monoxid de carbon și dioxină extrem de nocive pentru calitatea aerului și, deci, dăunătoare pentru sănătatea umană; solicită statelor membre să pună în aplicare soluții alternative eficiente și ecologice;
86. subliniază necesitatea imediată a unei abordări mai cuprinzătoare, pentru a îmbunătăți eficiența energetică a întregului sistem de transport, care să nu se bazeze numai pe dezvoltarea tehnologică a vehiculelor sau a sistemelor de propulsie; îndeamnă Comisia și statele membre să introducă măsuri noi, ambițioase, de consolidare a trecerii modale la modurile cele mai eficiente din punct de vedere energetic, precum și să aplice pe deplin sistemele de transport inteligent (STI) pentru a îmbunătăți în continuare eficiența și rata de utilizare a capacității disponibile a vehiculelor și a infrastructurii, inclusiv în logistică, aviație și transportul maritim;
87. reamintește că eficiența energetică se poate realiza prin stabilirea unor standarde în materie de CO₂ și prin informarea utilizatorilor cu privire la consumul de combustibil al

vehiculelor lor; invită Comisia să prezinte propuneri pentru a informa utilizatorii cu privire la consumul de combustibil al noilor camioane, autobuze și autocare și pentru a stabili limite cu privire la emisiile de CO₂ ale acestora;

88. regretă contribuția scăzută a transporturilor la economisirile de energie, reprezentând doar 3 % în cadrul defalcării generale a economisirilor la nivel de sector, în pofida stabilizării traficului de pasageri și a reducerii traficului de mărfuri în perioada 2005-2013 din cauza crizei economice; invită statele membre să crească numărul de măsuri care vizează sectorul transporturilor;

o

o o

89. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și statelor membre.